

POSTANOWIENIE

Dnia 5 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu w sprawie z zażalenia C. w W. z dnia 12 sierpnia 2024 r. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Zamościu z dnia 23 lipca 2024 r. o umorzeniu dochodzenia
w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 5 listopada 2024 r.,
wniosku zawartego w postanowieniu Sądu Rejonowego w Zamościu
z dnia 1 października 2024 r., sygn. akt II Kp 483/24
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
Kraśniku.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 1 października 2024 r. Sąd Rejonowy w Zamościu, w sprawie sygn. akt II Kp 483/24, wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie, w trybie art. 37 k.p.k., innemu sądowi równorzędnemu, sprawy z zażalenia C. w W. z dnia 12 sierpnia 2024 r. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Zamościu z dnia 23 lipca 2024 r. o umorzeniu dochodzenia.

W uzasadnieniu postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem w trybie art. 37 k.p.k. wskazano, że w sprawie jednym z podejrzanych jest B. G. – kurator

sądowy Zespołu Kuratorskiej Służby Sądowej przy Sądzie Rejonowym w Z., a który jest również mężem sędziego tego Sądu – M. G. .

W ocenie wnioskującego Sądu sytuacja tego rodzaju może stwarzać u postronnego obserwatora, przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w Sądzie Rejonowym w Zamościu w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w Zamościu jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Korzystanie z właściwości z delegacji przewidzianej ustawowo w przepisie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) – i jedynie w sytuacji, gdy zostanie wykazane, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia.

Jak wskazano w wystąpieniu stroną jest kurator sądowy właściwego miejscowo Sądu, który jest jednocześnie mężem sędziego orzekającego w tym Sądzie. Wydanie orzeczenia w tej konkretnej sprawie mogłoby zatem budzić zastrzeżenia, co do braku sprawiedliwego i obiektywnego rozstrzygnięcia.

Dla uniknięcia w takim wypadku zarzutów, które mogłyby rzutować na brak obiektywizmu i bezstronności przy rozpoznaniu sprawy, celowe jest, by była ona rozpoznana przez inny Sąd Rejonowy. Stanowisko takie jest zgodne z dotychczasową praktyką Sądu Najwyższego (vide: m. in. postanowienie z dnia 7 czerwca 2018 r., V KO 41/18). Mając na względzie zrozumiałą i przekonującą argumentację przedstawioną w uzasadnieniu wystąpienia sądu właściwego miejscowo i rzeczowo do rozpoznania wniesionego środka odwoławczego, uznać należało, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem rozpoznania sprawy do innego sądu równorzędnego.

Zdaniem Sądu Najwyższego nic nie stoi na przeszkodzie, aby sądem tym był Sąd Rejonowy w Kraśniku.

Z tych też powodów orzeczono jak w sentencji.

[J.J.]

[ał]

